

[Finansministeren.]

bør een Gang for alle forlige sig med den Kendsgerning, at denne Regering i Kraft af en solid og sund finansiel Politik 10 Aar igennem har undgaaet forøget Gældsstiftelse, medens Venstre i en uhyggelig Grad bragte Statsgælden i Vejret, da dette Parti havde Magten.

Medens jeg er i Gang med Tallene, skal jeg gøre nogle Bemærkninger til de Skattebetragtninger, som blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Krag.

Det ærede Medlem gjorde Skattestigningen op i Stat og Kommuner i Aarene 1936—37, 1937—38 og 1938—39 og kom til det Resultat, at den samlede Stigning i disse 3 Aar har udgjort 238 Millioner. Naar Statsskatterne i Fortrykket angives at være steget fra 469 til 620 Millioner, er det sidste Tal ikke korrekt, men det skyldes formentlig en Trykfejl; det skal være 610 Millioner, og saa vidt jeg kan se, har det ærede Medlem ogsaa regnet med dette Tal ved Opgørelsen af den samlede Stigning. For Kommunernes Vedkommende gælder det, at det for 1935—36 anførte Tal, 371 Millioner, er et Regnskabstal, medens Tallet for 1938—39, 468 Millioner, er det paalignede Skattebeløb, der ikke umiddelbart kan sammenlignes med Regnskabstallet, men ligger adskilligt over dette, antagelig 12—15 Millioner over. Herved skal jeg dog ikke opholde mig, men naar det ærede Medlem fremstiller det, som om det er de ordinære Skatter, der i de 3 Aar er steget med 238 Millioner, er dette helt urigtigt, idet der herunder er indbefattet det samlede Merudbytte af saavel ekstraordinære som ordinære Skatter.

Alt i alt skal jeg dog gerne erkende, at det ærede Medlems Behandling af selve Skattetallene betegner et afgjort Fremskridt i Forhold til, hvad jeg plejer at møde fra Venstres Side. Derimod beklager jeg, at heller ikke det ærede Medlem har fundet sig foranlediget til nærmere at analysere disse Tal og vurdere dem i den Sammenhæng, hvori de maa ses. Gør man det, bliver Billedet et ganske andet end det, man faar Indtryk af, naar det ærede Medlem taler om et voldsomt yderligere Skattekrav, der her er honoreret i en overordentlig vanskelig Tid.

Ser man paa Skatteligningen for Skatteaaret 1938—39, viser den for de personlige Statsskatters Vedkommende et Indkomstbeløb paa 3 547 Mill. Kr. mod 3 095 Mill. Kr. for 1935—36. Der har saaledes rundt regnet været en Fremgang paa 450 Millioner,

og denne Fremgang er vel at mærke den Nettoforøgelse, der har været i Skatteydernes Indkomster, efter at de direkte Skatter til Staten og Kommunerne er betalt, baade Ejendomsskatterne og Indkomst- og Formueskatterne. Vil man maale den samlede Indkomstforøgelse i de omhandlede 3 Aar, maa man til disse 450 Millioner lægge den Stigning, der har været i de ved Indkomstopgørelserne fradragne Skatter samt Stigningen i Selskabsskatterne og i de af Selskaberne foretagne Henlæggelser. Man kommer da op paa en Indtægtsfremgang paa 665 Mill. Kr. Det er med denne Indkomststigning, at Skattestigningen paa 238 Millioner — eller rettere noget under 238 Millioner — maa sammenholdes.

Det er klart, at denne forøgede Indkomst i sig selv giver et forøget Skatteudbytte. Det gælder ikke blot Indkomst- og Formueskatterne, men ogsaa de indirekte Afgifter, der stiger som Følge af voksende Omsætning og Købeevne. De løbende Skatter og Afgifter til Staten er saaledes i de 3 Aar uden nogen Forhøjelse af Skattesatserne steget med 90 Millioner, saaledes at kun 51 Millioner af Stigningen i Statsskatterne paa 141 Millioner skyldes forøget Skatteudskrivning.

Af de 90 Millioner, hvormed Udbyttet af de løbende Skatter er steget, falder 18 Millioner paa den Del af Motorafgifterne og Arveafgiften, der indgaar paa Formueregnskabet, og der bliver da tilbage som forøget Indtægt paa Driftsregnskabet et Beløb af 72 Millioner. Heroverfor staar en Stigning i de ordinære Driftsudgifter paa 73,1 Mill. Kr. Forholdet er med andre Ord dette, at det i Kraft af øgede Indtjeningsmuligheder og øget Omsætning fremkomme Nettoudbytte af Skatterne paa det allernærmeste dækker Stigningen i Driftsudgifterne.

Hvad de ekstraordinære Skatter — Forhøjelsen af Indkomstskatten og den overordentlige Skat — angaar, da er der her en Stigning fra 7,5 Mill. Kr. i 1935—36 til 58,4 Mill. Kr. i 1938—39, hvad der giver det før nævnte Beløb af ca. 51 Millioner. Denne ekstraordinære Skatteudskrivning burde ærede Medlemmer af Partiet Venstre være de sidste til at beklage sig over, eftersom 38,6 af de 58,4 Mill. Kr., der er udskrevet for 1938—39, direkte eller indirekte er kommet Landbruget til gode. Det drejer sig her om 8,4 Mill. Kr. i Tilskud til Nedsættelse af Amtsskatterne, 8,8 Mill. Kr. til Bekæmpelse af Mund- og Klovesygen, 3,5 Mill. Kr. vedrørende Gældssanerungen, 3,8 Mill. Kr. til Grundforbedring, 1,6 Mill. Kr.